

[Poul Dam.]

den mand ved at nedskære indkaldelserne. Man kan bygge militæret anderledes op, man kan derved få ledig arbejdskraft. Det var det, jeg talte om. Jeg stillede ikke i denne sammenhæng det spørgsmålstejn ved Danmarks sikkerhedspolitiske stilling, som jeg indrømmer jeg plejer at stille, og som ikke nødvendigvis ligger bag ved dette.

Så fortalte statsministeren den udmærkede historie om kritikeren, der ikke selv kunne danse. Jeg tror nok, han også gjorde opmærksom på, at det, han havde udtalt sig om, var, at de, der var oppe på scenen og prøvede at gøre det, heller ikke kunne. Det er ganske vigtigt. Om jeg kan danse, ved jeg ikke. Jeg kan svare med Storm P.s historie: Kan du spille klaver? Jeg ved det ikke, jeg har ikke prøvet.

Sigsgaard: Jeg befinder mig i den ikke så usædvanlige situation, at der er et par spørgsmål, som jeg ikke har fået svar på. Finansministeren havde ingen kommentarer til det, der er sagt fra oppositionens side, bortset fra det, der er sagt fra socialdemokratisk side. Og den røde tråd i debatten har jo også været snakken om forligsmuligheder mellem de 4 gamle partier. Nu forstår jeg godt, at regeringen er interesseret i et forlig med socialdemokraterne, men det har nægtelig været meget overraskende at høre, hvor ivrige socialdemokraterne tilsyneladende er for at komme i forligsforhandlinger med regeringen.

Men det står i hvert fald ikke i min magt at forhindre VKR og socialdemokratiet i kun at interessere sig for hinanden. Men der var et direkte spørgsmål til finansministeren i mit første indlæg. Jeg vil tilstå, at jeg gerne vil have svar på det, ikke mindst fordi jeg også stillede det i juni og da heller ikke kunne få noget svar. Jeg kan altså have overhørt det, om finansministeren alligevel har svaret på det, men jeg tror ikke, han gjorde det. Spørgsmålet gik på, at der i november blev holdt et møde blandt vesteuropæiske og amerikanske centralbankchefer

i Basel, og at der i den internationale presse har været nævnt, at på det møde bad amerikanerne om at få vesteuropæisk støtte til deres betrængte økonomi, og det hævdedes i den internationale presse, at de fik tilsagn eller i hvert fald mødte velvilje fra vesteuropæisk side over for det. Jeg må da indrømme, at efter at jeg nu gang på gang har stillet spørgsmålet om, hvad der egentlig skete på dette centralbankmøde, uden at kunne få så meget som en kommentar, så bliver jeg stadig mere interesseret i det og får måske en lille mistanke om, at der kunne være lidt om snakken, som altså har været fremme i den internationale presse. Jeg vil derfor gerne gentage spørgsmålet: hvad skete der, er der givet noget tilsagn fra dansk side på dette møde i Basel om støtte til den amerikanske økonomi, og vil ministeren efterkomme ønsket om, at folketinget får et referat af, hvad der her sker? Det kan ikke være os ligegyldigt, hvilken holdning man fra dansk side indtager i sådanne forhandlinger, og det forekommer mig helt indlysende, at den holdning, som man fra Nationalbankens side har indtaget på mødet, har været konfereret med regeringen, og at regeringen selvfølgelig må være bekendt med, hvad der er sagt fra dansk side. Jeg gentager altså mit spørgsmål og beder igen om at få et referat fra det pågældende møde.

Jeg takker statsministeren, og det er det sidste, jeg skal sige her i dag, for svaret om, hvad der skete på NATO-mødet. Jeg havde jo spurgt, om der fra dansk side var blevet givet tilsagn om at yde støtte til opretholdelsen af de amerikanske tropper i Europa, og dér svarede statsministeren klart, at det var der ikke givet tilsagn om. Jeg spørger nu kun, om folketinget vil blive orienteret, før en eventuel aftale indgås; det fremgik ikke af statsministerens bemærkninger, om der var nogen realitet i, at amerikanerne har anmodet om en sådan støtte, men det turde dog være klart, at det er der realiteter i, for det fremgår helt klart af pressen. Derfor synes jeg, det ville være af betydning, at vi i